

ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ДО ВИКОРИСТАННЯ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Стаття присвячена вивченню проблеми формування у майбутніх учителів фізичної культури готовності до використання здоров'язбережувальних технологій у своїй професійній діяльності. Обґрунтовується необхідність включення відповідних знань і вмінь до складу професійної компетентності сучасного педагога, а також створення здоров'язбережувального освітнього середовища разом з учнями, медичними працівниками, практичними психологами, соціальними педагогами, соціальними працівниками, батьками та громадськістю.

Ключові слова: фізкультурно-оздоровча робота, здоров'язбережувальні освітні технології, фізкультурно-оздоровча діяльність, фізичне виховання, професійна підготовка фахівців, професійна діяльність.

Актуальність. Найважливішою проблемою сучасної освіти в Україні є питання про її ефективність як для людини, так і для суспільства. На освіту покладаються особливі надії, пов'язані з усуненням причин, що породжують глобальні проблеми сучасності, однією з яких є «збереження людини як біосоціальної структури». Однією з умов досягнення цієї мети є діяльність учителя фізичної культури, який не тільки формує в учнів уявлення про здоров'я, його роль у житті людини, а й створює, впроваджує в педагогічну практику здоров'язбережувальні освітні технології. Здоров'я за своєю суттю має бути найпершою потребою людини, але задоволення цієї потреби, доведення її до оптимального результату має складний, часто суперечливий, опосередкований характер і не завжди приводить до бажаного результату. Ця ситуація обумовлена низкою обставин, перш за все тим, що у багатьох людей ще недостатньо виражена позитивна мотивація на здоров'я, що здоров'я в суспільстві, в силу низької культури, ще не зайняло важливого місця в ієрархії потреб людини.

Постановка проблеми. Сучасний молодий спеціаліст, покидаючи стіни університету, має володіти компетентностями, що дозволяють йому зберегти статус здорової людини якомога довше; це дозволить йому більш якісно виконувати свої професійні обов'язки протягом тривалого часу.

Шляхом використання засобів фізичного виховання та фізкультурно-оздоровчої роботи в усіх ланках системи освіти закладається підґрунтя для забезпечення і розвитку фізичного, психічного, соціального та духовного здоров'я кожного члена суспільства. Беручи до уваги мету й завдання середньої та вищої освіти, глибину перетворень у загальноосвітніх і вищих школах, значні зміни в соціально-політичному та економічному становищі в Україні, зазначимо, що саме це зумовлює наявність високих вимог до професійної підготовки фахівців з фізичного виховання та спорту.

Формування готовності майбутнього вчителя фізичної культури до створення здоров'язбережувальних освітніх технологій дозволить частково вирішити зазначену глобальну проблему сучасності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Нагальність пошуку способів виховання здорової людини, а не тільки збереження і підтримання здоров'я, висуває проблему формування готовності майбутнього вчителя фізичної культури до створення та використання здоров'язбережувальних освітніх технологій на одне з цільних місць у педагогічній науці.

Вирішуючи проблему формування готовності майбутнього вчителя фізичної культури до створення здоров'язбережувальних освітніх технологій, ми створюємо умови для можливого рішення майбутніми поколіннями такої важливої соціально значущої проблеми, як подолання кризи культури. «Нинішня ситуація характеризується тим, що суперечності розвитку культури набули загальнолюдських масштабів, вилилися в глобальну кризу культури, щодо якої всі окремі глобальні проблеми сучасності постають як її вираження». Це надзвичайно важливо в умовах переоцінки цінностей, серед яких особливе місце відводиться здоров'ю людини. Аналіз наукової літератури показує, що на сьогоднішній день склалися передумови, що дозволяють здійснити теоретичне осмислення проблеми формування готовності майбутнього вчителя фізичної культури до створення та реалізації здоров'язбережувальних освітніх технологій:

– визначено зміст і структуру готовності майбутнього вчителя до професійно-педагогічної діяльності, виділені види готовності (С. І. Бригдалова, Ф. Н. Гонаболін, М. І. Дьяченко, Л. А. Кандибович, Н. В. Кузьміна, Н. Д. Левитов, А. К. Маркова, Л. М. Мітіна, Б. Д. Паригін, К. К. Платонов, Л. С. Рубінштейн, Т. І. Руднева, В. А. Слатьонін, Д. Н. Узнадзе, А. І. Щербаків та ін.);

– розкрито зміст понять «педагогічна технологія», «технологія навчання», «освітня технологія», обґрунтовані ознаки, характеристики освітніх технологій (В. П. Беспалько, М. Я. Віленський, В. І. Загвязінський, П. І. Образцов, І. П. Подласий, Т. П. Сальникова, Г. К. Селевко, Л. Г. Сьомушкіна, В. П. Сергєєва, Н. К. Смирнов, А. І. Уман, А. В. Хуторський, Н. Е. Щуркова, О. Г. Ярошенко та ін.);

– обґрунтовано принципи, зміст, форми і методи здоров'язбережувальної педагогіки як галузі педагогічного знання (М. М. Безруких, В. А. Вишневський, В. І. Ковалько, Е. З. Пужаєва, Н. К. Смирнов, І. Ю. Соколова, І. В. Чупахіа та ін.);

– обґрунтовано створення здоров'язбережувального навчального середовища (О. О. Єжова, В. М. Пристинський, Т. І. Шамова);

– створено теоретичне підґрунтя для застосування здоров'язбережувальних технологій у навчальній та позанавчальній діяльності (А. П. Афонін, Н. А. Башавець, О. М. Ващенко, Д. Є. Воронін, С. В. Гаркуша, П. Б. Джурицький, О. Д. Дубогай, В. М. Єфімова, М. О. Носко, С. О. Омельченко, І. В. Поташнюк).

Мета статті полягає в тому, щоб обґрунтувати доцільність формування готовності майбутнього вчителя до використання здоров'язбережувальних технологій в процесі його професійної підготовки, освіти в цілому. Освіта, завдяки своїй «загальнолюдській» природі, долучає учнів, студентів до цінностей, транслює культуру, яка стає одним із провідних шляхів розкриття людиною своєї сутності через освоєння наявних форм культури: остенсивних, імперативних, аксіологічних форм і форм-принципів.

Виклад основного матеріалу. Діяльність учителя фізичної культури щодо реалізації здоров'язбережувальних освітніх технологій повинна базуватися на принципах: здоров'явідповідності, ціннісної орієнтації, ціннісного ставлення до здоров'я та ЗСЖ, інтегративності, гуманізму, індивідуалізації, неперервності та послідовності.

Таким чином, фізична культура як вид культури є специфічним процесом і результатом людської діяльності, засобом і способом фізичного вдосконалення людини для виконання соціальних функцій. Аналіз фізичної культури як виду культури дає нам підставу стверджувати, що вчитель фізичної культури, який включає учнів у фізкультурно-оздоровчу діяльність, створює умови для освоєння ними досвіду такої діяльності через реалізацію здоров'язбережувальних технологій у процесі навчання в освітніх установах, вирішує і завдання залучення школярів до культури як до досвіду діяльності в цілому. Вирішує він цю задачу педагогічними засобами і способами, організовуючи, керуючи їх діяльністю з освоєння остенсивних, імперативних, аксіологічних форм культури і форм-принципів, які використовуються в рамках фізичної культури.

Компетентність учителя фізичної культури розглядається як один із основних напрямів удосконалення професійної освіти. Наприклад, американські фахівці називають компетентним такого вчителя фізичної культури, який:

– використовує свої знання про кожного учня, щоб той відчув свою значимість. Спілкування під час уроку будується таким чином, щоб кожний учень, незалежно від його здібностей, міг досягти успіху й отримати користь від обраного ним активного способу життя;

– має глибокі знання з предмета, розуміє зміст і принципи фізичного виховання, що дає йому можливість розробити оптимальну програму навчання, яка б відповідала потребам певної групи учнів;

– володіє теорією і принципами викладання, які дають йому можливість ефективно вирішувати педагогічні проблеми і вибирати оптимальну методику викладання;

– залучає всіх учнів до процесу навчання за допомогою власного досвіду та ефективного викладання, допомагає усвідомити цінність фізичної активності в житті людини;

– організовує і забезпечує процес навчання таким чином, щоб учні хотіли брати в ньому участь, були націлені на співпрацю, намагалися ставити власні цілі та досягати їх, робити відкриття;

– вибирає види навчальної діяльності, планує урок, оцінює власну програму, сприяє всебічному розвитку учнів;

– розробляє стратегію діяльності, яка відповідає створеній програмі і рівню підготовки учнів, використовує результати оцінки для оптимізації програми занять;

– забезпечує рівність всіх учнів, моделює і використовує стиль поведінки, прийнятний у полікультурному середовищі учнів, на власному прикладі демонструє повагу до всіх членів навчальної групи, забезпечує справедливі відносини між учнями;

– бере активну участь у тих видах діяльності, які забезпечують його власне творче, професійне й особистісне зростання, допомагають поглибити знання з предмету, підвищити свій професіоналізм;

– розуміє переваги ведення здорового способу життя, пропагує серед усіх учнів щоденні заняття фізичною культурою і спортом;

– співпрацює з колегами, працює як член громади;

– підтримує партнерські та дружні відносини з родинами учнів, враховує інтереси громади у створенні програми фізичного виховання.

Професійна підготовка майбутніх педагогів з фізичного виховання в сучасних умовах передбачає не тільки формування фахівця, здатного до виконання певної соціальної ролі, але і його *готовність* до діяльності у сфері поширення ЗСЖ, тобто володіє достатніми знаннями, вміннями та навичками формування індивідуального і колективного здоров'я. Звідси випливає висновок, що формування готовності студентів до здоров'язбережувальної діяльності, що переносимо також безпосередньо на зміст підготовки майбутніх учителів фізичної культури, можливе за таких організаційно-педагогічних умов:

– диференціації та індивідуалізації освіти при реалізації державних освітніх стандартів;
– всебічного використання морального потенціалу фізичної культури і спорту як засобу формування загальної та професійної фізичної культури, культури здоров'я особистості майбутнього викладача;

– єдності мотиваційного, когнітивного, практично-діяльнісного та рефлексивного компонентів професійної готовності особистості педагога;

– єдності формування знань, умінь і навичок, переконань і ціннісних орієнтацій.

У цьому випадку критеріями готовності до здоров'язбережувальної діяльності, як важливого елементу професійної підготовки студентів факультету фізичного виховання, виступають:

– потреба в збереженні і зміцненні здоров'я, використанні здоров'язбережувальних технологій;

– рівень сформованості здібностей щодо формування потреби у збереженні здоров'я, створенні і використанні технологій здоров'язбереження;

– власна здоров'язбережувальна діяльність (самоосвіта, самовиховання, самоорганізація);

– рівень сформованості психофізіологічних і фізичних якостей;

– оволодіння компетентностями, необхідними для формування всіх складових здоров'я інших.

Тому освіта на факультеті фізичного виховання має бути орієнтована на формування та виховання студента як суб'єкта власної фізичної культури. В цій ситуації студент реалізує свободу вибору, своєрідність свого освітнього шляху, в результаті якого набуває свою культурну ідентичність. Лише в цьому випадку особистість сприймає освіту в сфері фізичної культури як складову власного стилю життя, може створювати себе сама, підпорядковувати освіту цілям особистісного зростання. Одним із найважливіших критеріїв, який дозволяє стверджувати про реальність такого освітнього процесу, є досягнення особистістю стану, за якого реалізуються її індивідуальні та соціальні процеси з самореалізацією. Вони отримують відображення в її самоорієнтації і самоорганізації, можливо, більш повному самовираженні в соціокультурній (у тому числі фізкультурно-спортивній) і професійній діяльності, в потребі та можливості самопізнання і самовдосконалення, у сформованості розвиненої самосвідомості, досягненні ефективного самоврядування.

Саме особистісний і діяльнісний підходи дають змогу долати масово-репродуктивний характер освіти у сфері фізичної культури, виводять його на особистісний рівень, забезпечують виявлення і формування у студентів факультету фізичного виховання творчої індивідуальності. Ним визначається необхідність активного включення студентів у діяльність з освоєння цінностей фізичної культури. В освітньому процесі суб'єктивність діяльності усвідомлюється як цілеспрямована і доцільна активність суб'єкта, як спосіб взаємодії педагога і студента. «Процес становлення студента як суб'єкта фізичної культури в сутнісних його проявах має такий характер: потреби як сфера необхідності проявляються в самоорієнтації; емоції як сфера бажань – у самовираженні; темперамент, або сфера можливостей, – у самореалізації; свідомість як сфера повинності – у самосвідомості; характер як сфера дійсного – в самоцінці».

Р. К. Бікмухаметов розглядає такі цілі виховання культури здоров'я у майбутніх учителів фізичної культури:

– формування в молодих викладачів цілісної системи знань про здоров'я, яка включала б усі питання психології, педагогіки, гігієни, етики, релігії, що виражається у творчій педагогічній діяльності з користю для себе і для суспільства, що розуміється як інноваційна діяльність, що трансформує культуру суспільства;

– підвищення рівня готовності педагога до формування духовної, рефлексивної самосвідомості учнів, студентів, виховання в них таких якостей, як відповідальність за власне здоров'я та здоров'я учнів, які забезпечили б підготовку майбутнього педагога до життя і професійної діяльності в гармонійній взаємодії з навколишнім середовищем та іншими людьми;

– виховання фізичної та духовної культури, які слід розглядати як елементи професійної освіти, оскільки це цілеспрямоване формування усвідомлених якостей, переконань, норм поведінки, що відображають ставлення людини до себе і навколишніх людей, потреби самовиховання і самовдосконалення;

– організація освіти, що відповідає вимогам сучасної концепції педагогічної освіти, що підняло б на якісно новий рівень професійну підготовку кадрів для педагогічної діяльності відповідно до сучасних потреб суспільства.

Інтеграція процесів фізичного та духовного виховання на основі самовизначення щодо ЗСЖ у процесі професійної підготовки передбачає формування у майбутнього викладача:

- готовності розуміти організаційну структуру професійної діяльності та інтегровану міждисциплінарну специфіку фізичної культури, її зв'язок з комплексом дисциплін гуманітарного, професійного, загальноосвітнього блоків;
- готовності оцінювати державні освітні стандарти, навчальні програми, навчальні плани та освітні технології з точки зору їх впливу на фізичний і духовний аспекти здоров'я суб'єктів навчально-виховного процесу;
- знань форм, засобів і методів педагогічної діяльності, володіння навичками аналізу навчально-виховних ситуацій, визначення та вирішення педагогічних завдань з позиції цілісності освітнього процесу, включаючи інтеграцію фізичного і духовного виховання;
- готовності розуміти значення діагностики і своєчасної корекції духовного, фізичного і психічного розвитку і стану людини для збереження здоров'я;
- знань закономірностей і особливостей духовного, фізичного і психічного розвитку на різних етапах онтогенезу людини;
- знань критеріїв оцінки норми і відхилень духовного, фізичного і психічного розвитку;
- уявлень про шляхи, засоби корекції та реабілітації;
- розуміння адаптаційного характеру реакцій (адаптації) людини до дії географічних, кліматичних, соціальних та освітніх факторів;
- наявності уявлень про вимоги до середовища проживання для збереження здоров'я дитини, дорослої і літньої людини;
- оволодіння методами діагностики і дослідження систем організму людини, вміння оцінювати рівень функціонального стану серцево-судинної, дихальної та нервової систем здорової людини;
- знань вікових норм і наявність уявлень про сенсорні, моторні та центральні порушення комунікативної поведінки й мови;
- уявлень про типологічні особливості здорової людини і вміння визначати типологічні особливості фізичного і психічного розвитку людини;
- уміння визначати розумову і фізичну працездатність, готовність до систематичних навантажень у різні вікові періоди;
- уміння оцінювати фізичні навантаження на уроках фізичної культури і спортивних тренуваннях, визначати їх відповідність віку і фізичній підготовленості людини;
- уміння визначати ступінь втоми здорової людини після фізичних і розумових навантажень;
- уміння визначати протипоказання до виконання фізичних і розумових навантажень у зв'язку з віком і станом здоров'я;
- уміння скласти базу даних індивідуальних антропометричних і психофізіологічних показників людини в процесі розвитку;
- уміння визначати за функціональними показниками адаптаційні можливості людини до зміни клімато-географічних і соціальних умов;
- розуміння особливостей динаміки розвитку і взаємодії дітей, які виховуються без батьків, в малих і великих соціальних групах;
- уміння спрямовувати процеси навчання і виховання відповідно до індивідуальних особливостей духовного, фізичного і психічного розвитку;
- здібностей до формування в учнів знань про будову і функції організму, зміну їх у результаті впливу несприятливих факторів зовнішнього середовища, інфекцій і гіподинамії;
- здібностей до навчання учнів оцінювати свій фізичний стан, виявляти шкідливі фактори, що негативно впливають на здоров'я, використовувати фізичні навантаження, природні фактори та інші доступні засоби для збереження і зміцнення здоров'я.

Висновок. Отже, є всі підстави зробити висновок, що значним ресурсом сучасної освіти в країні може стати вчитель, який володіє теоретичними та практичними навичками щодо створення і використання здоров'язбережувальних технологій у професійній діяльності. Знання, володіння і застосування здоров'язбережувальних технологій є важливою складовою професійної компетентності сучасного педагога. Викладачі в тісному взаємозв'язку з учнями, медичними працівниками, практичними психологами, соціальними педагогами та соціальними працівниками, батьками, усіма, хто зацікавлений у збереженні і зміцненні здоров'я дітей, здатні створити здоров'язбережувальне освітнє середовище.

Використані джерела

1. Андрющенко Т. К. Теоретичні аспекти проблеми формування здоров'язбережувальної компетентності / Т. К. Андрющенко // Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології. – 2012. – № 1(19). – С. 11–20.
2. Антропова М. В. Что надо знать о двигательной активности и закаливании детей / М. В. Антропова // Физическая культура в школе. – 1993. – № 3. – С. 28–36.

3. Ареф'єв В. Г. Фізична культура в школі (молодому спеціалісту): навч. посіб. для студ. навч. закл. II–IV рівнів акредитації / В. Г. Ареф'єв, Г. А. Єдинак. – [2-ге вид., перероб. і доп.] – Кам'янець-Подільський : ПП Буйницький О. А., 2007. – 248 с.
4. Багінська О. В. До питання впровадження інтерактивних технологій в урок фізичної культури / О. В. Багінська, В. Г. Рябченко, Д. А. Лещук // Вісник Чернігівського національного педагогічного університету імені Т. Г. Шевченка. – Випуск 102. – Т. 1. – Серія : педагогічні науки, фізичне виховання та спорт. – Чернігів : ЧНПУ, 2012. – № 102. – С. 63–65.
5. Балакірева О. М. Стан та чинники здоров'я українських підлітків : моногр. / О. М. Балакірева, Т. В. Бондар, О. Р. Артюх та ін.; [наук. ред. О. М. Балакірева]. – К. : ЮНІСЕФ, Укр. ін-т соц. дослідж. ім. О. Яременка. – К. : «К.І.С.», 2011. – 172 с.
6. Барановський В. А. Здоров'я населення як показник якості навколишнього середовища: матеріали всеукраїнської науково-практичної конференції [«Довкілля і здоров'я»], (14 березня 2003 року) / В. А. Барановський. – Тернопіль : Укрмедкнига, 2003. – С. 166–167.
7. Башавець Н. А. Здоров'я – запорука якісної підготовки студентів / Н. А. Башавець // Наука і освіта. – 2008. – № 1–2. – С. 19–22.
8. Гаркуша С. В. Медико-педагогічний контроль розподілу учнів на медичні групи для занять фізичною культурою у загальноосвітніх навчальних закладах / С. В. Гаркуша // Вісник Чернігівського національного педагогічного університету імені Т. Г. Шевченка [Текст]. Т. 2. Вип. 98. (Серія: Педагогічні науки. Фізичне виховання та спорт) / Чернігівський національний педагогічний університет імені Т. Г. Шевченка; гол. ред. Носко М. О. – Чернігів : ЧНПУ, 2012. – С. 200–203.
9. Гаркуша С. В. Моніторинг розподілу учнів загальноосвітніх навчальних закладів на групи здоров'я / Гаркуша С. В. // Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання у підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми: зб. наук. праць. – Вип. 32. – Редкол.: І. А. Зязюн [Голова та ін.]. – Київ-Вінниця : ТОВ фірма «Планер», 2012. – С. 95–99.
10. Дудорова Л. Ю. Педагогічні умови впровадження здоров'язберігаючих технологій у навчальний процес вищих навчальних закладів / Л. Ю. Дудорова // Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання у підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми: зб. наук. праць. – Київ-Вінниця : ДОВ «Вінниця», 2008. – Вип. 19. – С. 320–324.
11. Енциклопедія педагогічних технологій та інновацій / Н. П. Наволокова. – Х. : Вид. група «Основа», 2009. – 176 с. – (Серія «Золота педагогічна скарбниця»).
12. Жара Г. І. Компетентність вчителів основ здоров'я: сучасний стан і перспективи розвитку / Г. І. Жара // Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія 17. Теорія і практика навчання та виховання: збірник наукових праць. – Вип. 6. – К. : вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова, 2007. – 267 с. – С. 79–85.
13. Молодь за здоровий спосіб життя: щоріч. доп. Президенту України, Верхов. Раді України, Каб. Міністрів України про становище молоді в Україні (за підсумками 2009 р.) / М-во України у справах сім'ї, молоді та спорту, Держ. ін-т розв. сім'ї та молоді; [редкол.: Н. Ф. Романова (голова) та ін.]. – К. : ТОВ «Основа», 2010. – 156 с.
14. Носко М. О. Педагогічні основи застосування здоров'язбережувальних технологій в навчальному процесі на уроках фізичної культури у загальноосвітніх школах / М. О. Носко, С. В. Браташ // Фізичне виховання, спорт і культура здоров'я у сучасному суспільстві: зб. наук. пр. Східноєвроп. нац. ун-ту ім. Лесі Українки / уклад. А. В. Цьось, С. П. Козіброцький. – Луцьк : Східноєвроп. нац. ун-т ім. Лесі Українки, 2013. – № 1(21). – С. 224.
15. Носко М. О. Розвиток моторики учениць старших класів загальноосвітніх навчальних закладів / М. О. Носко, М. П. Дейкун // Вісник Чернігівського національного педагогічного університету. Вип. 96 / Чернігівський національний педагогічний університет імені Т. Г. Шевченка; гол. ред. Носко М. О. – Чернігів : ЧНПУ, 2012. – С. 61–66.
16. Почтар О. М. Методичні аспекти впровадження спеціального курсу «Здоров'язбережувальні технології у фізичному вихованні школярів» на факультетах фізичного виховання / О. М. Почтар // Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології. – 2012. – № 1(19). – С. 177–185.
17. Почтар О. М. Шляхи оптимізації професійно-педагогічної підготовки вчителів фізичної культури в аспекті збереження здоров'я школярів / О. М. Почтар // Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова. Серія № 5. Педагогічні науки: реалії та перспективи. – Випуск 14: зб. наук. праць / за ред. О. В. Тимошенка. – К. : Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова, 2009. – С. 177–180.
18. Яременко О. Формування здорового способу життя молоді: проблеми і перспективи. / О. Яременко, О. Балакірева, О. Вакулєнко та ін. – К. : Український ін-т соціальних досліджень, 2000. – С. 188–191.
19. Antonovsky A. The salutogenic model as a theory to guide health promotion / A. Antonovsky // Health promotion international. – 1996. – Vol. 11. – № 1. – P. 11–18.

20. Birch D. A. Developing School Health Education Advocacy Skills Through College Personal Health Courses / David A. Birch, Michele Wallen, Elizabeth Chaney // Health Education Teaching Techniques Journal. – 2011. – Vol. 1. – P. 70–86.
21. Buultjens M. Enhancing aspects of the higher education student experience / M. Buultjens, P. Robinson // Journal of Higher Education Policy and Management. – 2011. – Vol. 33(4). – P. 337–346. doi:10.1080/1360080X.2011.585708.

*Носко Н. А., Гаркуша С. В., Воедилова Е. М.,
Разумейко Н. С., Багинская О. В.*

ФОРМИРОВАНИЕ ГОТОВНОСТИ БУДУЩИХ УЧИТЕЛЕЙ ФИЗИЧЕСКОЙ КУЛЬТУРЫ К ИСПОЛЬЗОВАНИЮ ЗДОРОВЬЕСБЕРЕГАЮЩИХ ТЕХНОЛОГИЙ

Статья посвящена изучению формирования у будущих учителей физической культуры готовности к использованию здоровьесберегающих технологий в своей профессиональной деятельности. Обосновывается необходимость включения соответствующих знаний и умений в состав профессиональной компетентности современного педагога, а также создания здоровьесберегающей образовательной среды совместно с учениками, медиками, практическими психологами, социальными педагогами, социальными работниками, родителями и общественностью.

Ключевые слова: *физкультурно-оздоровительная работа, здоровьесберегающие образовательные технологии, физкультурно-оздоровительная деятельность, физическое воспитание, профессиональная подготовка специалистов, профессиональная деятельность.*

*Nosko M. O., Harkusha S. V., Voiedilova O. M.,
Razumeiko N. S., Bahinska O. V.*

FORMATION OF FUTURE PHYSICAL EDUCATION TEACHERS' READINESS TO USE HEALTH SAVING TECHNOLOGIES

The most vital problem of contemporary education in Ukraine is the issue of its efficiency both for the person and society. Special hopes connected with elimination of the reasons that cause global problems of nowadays, one of which is the preservation of a human being as a biosocial structure, are laid on education. One of the ways to realize this goal is the activity of physical education (PE) teacher, who doesn't only form their pupils' ideas of health and its role in a one's life but also creates and introduces health saving education technologies in teaching. A young specialist, who graduates from the University, has to possess the competences that enable him/her to keep the status of a healthy person as long as possible, and let him perform his professional duties more effectively.

The basis for providing and development of physical, psychological, social and spiritual health of every society member is introduced with the help of using the means of physical education and physical wellness in all branches of education. Considering the aim and tasks of high and higher education, the depth of changes in secondary schools and higher educational institutions, the vital changes in social, political and economic situation in Ukraine, we have to mention that all this sets up high requirements for professional preparation of PE and sport specialists. The formation of future PE teacher's readiness to create health saving education technologies includes the possibility of partial solution to the global problem mentioned above.

The necessity of searching new means to educate a healthy person, not only to keep and maintain health, prioritizes the problem of a future PE teacher's readiness formation to create and use health saving education technologies in Pedagogics.

Solving the problem of formation of future PE teacher's readiness to create health saving technologies we develop the conditions for possible solution of such an important social problem as overcoming the cultural crisis by future generations.

Key words: *health and fitness activity, health saving education technologies, health and fitness work, physical education, professional specialists' training, professional activity.*

Стаття надійшла редакції 30.11.2018.